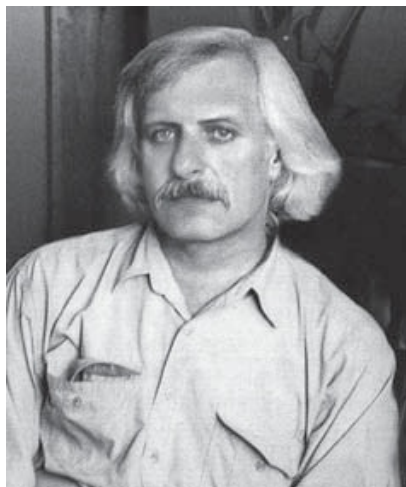

ІВАХНЕНКО Олександр Іванович (16. 10. 1949, с. Манжосівка Прилуц. р-ну Черніг. обл. — 09. 06. 2014, Київ) — графік і живописець. Член-кореспондент НАМУ (2001). Заслужений художник України (1997). Державна премія України імені Тараса Шевченка (1989). Член НСХУ (1977). Закін. Київський художній інститут (1974; викл. [В. Касіян](#), [В. Чебаник](#)), творчі майстерні при АМ СРСР у Києві (1979; кер. [М. Дерегус](#)). Працював у галузях графіки, монум. та станк. живопису. На творчій роботі. Учасник всеукр. (від 1974), всесоюз. (від 1975) та зарубіж. (від 1977) худож. виставок. Персон. — у Києві (1988, 1999, 2003), Прилуках (2001), Токіо (2006). Основна тематика творчості — шевченкіана. У творах І. помітні традиції школи бойчукістів та візант. впливи; у зображеннях облич і постатей — подібність до ікони та парсуни. Зацікавленість етнографією, фольклором

виражається у майстер. відтворенні нац. вбрання, побут. деталей. В іл. до поезій Т. Шевченка вражає контраст між мальовничим, сповненим спокою та гармонії пейзажем і стражданнями людей. В іл. І. пейзажне тло посилює емоц. заряд композицій.

Основні твори

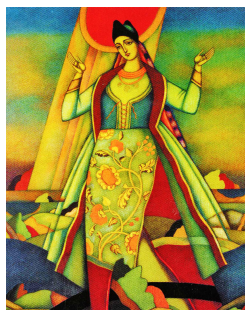
цикли іл. – до кіноповісті «Зачарована Десна» О. Довженка (1975), повісті «Поединок» В. Купріна (1981), творів Т. Шевченка – «Садок вишневий коло хати» (1982), зб. «Поеми» (1984) та двотомника «Поезії» (1988; усі – Київ); серія кольор. ліноритів за мотивами укр. нар. пісень (1978); 6 монум. розписів у вестибюлі Шевченків. нац. заповідника в Каневі (Черкас. обл., 1989–91); живопис – «Царівна врожаю», «Катерина. Біля яблуні», «До джерела» (усі – 1992), «Осінь» (1993), «Біля криниці» (1994), «Вода з трьох криниць» (1995), «Плин часу» (1998), «Козачки» (1999), «Минулі тривоги», «Татарське зілля» (обидва – 2000), «Окрилена (Катерина)» (2003), триптих «З відра веселочка воду позичає» (2008).

Рекомендована література

1. Музиченко С. Осяяний думами великого Кобзаря // Вітчизна. 1989. № 11;
2. Перевальський В. Митець, який несе красу століття // Сучасність. 1999. № 10;
3. Мельник О. Виставка Олександра Івахненка в Японії // ОМ. 2007. № 3. Собкович О. Олександр Івахненко 60! // Там само. 2009. № 4 – 2010. № 1.

[В. Є. Перевальський](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Івахненко Олександр Іванович / В. Є. Перевальський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13564>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).